

UCHWAŁA NR LXIX/ 507/10
Rady Miejskiej w Szprotawie
z dnia 30 września 2010 roku

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Burmistrza Szprotawy

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) i w związku z art. 229 pkt. 3 Kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) uchwała się co następuje:

§ 1 Po rozpatrzeniu skargi na działalność Burmistrza Szprotawy, złożonej przez Panią [REDAKOWANE] i po zapoznaniu się ze stanowiskiem Komisji Rewizyjnej Rady Miejskiej w Szprotawie w sprawie zarzutów postawionych w skardze, Rada Miejska uznaje skargę za niezasadną.

§ 2 Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miejskiej, zobowiązując go do przesłania skarżącej niniejszej uchwały wraz z uzasadnieniem będącej jednocześnie odpowiedzią na złożoną skargę.

§ 3 Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miejskiej

Zdzisław Paprocki

UZASADNIENIE

do projektu uchwały Rady Miejskiej w Szprotawie w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Burmistrza Szprotawy

W dniu 22 lipca br. Pani ██████████, zamieszkała w Szprotawie, złożyła Wojewodzie Lubuskiemu (wpływu 26 lipca br..) skargę na działalność Burmistrza Szprotawy. Wojewoda działając w oparciu o art. 229 pkt. 3 kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) skargę przekazał do rozpatrzenia Radzie Miejskiej. Pismem z dnia 31 sierpnia br. skarżąca w myśl art. 36 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – kodeks postępowania administracyjnego została poinformowana, że rozpatrzenie jej skargi nastąpi na posiedzeniu Rady Miejskiej planowanej na koniec września br..

Badając przedmiotową skargę Komisja Rewizyjna spotkała się dwukrotnie tj. 7 i 27 września br.. Po zapoznaniu się ze skargą, dokumentacją związaną z przedmiotem skargi, wyjaśnieniami Burmistrza oraz Prezesa Zarządu Szprotawskiego Zarządu Nieruchomościami „Chrobry” Sp z o.o. oraz wysłuchaniu skarżącej, Komisja Rewizyjna skargę uznała za niezasadną.

Główny zarzut skarżącej, że nie otrzymała pomocy od Burmistrza tj. umorzenia długu za zajmowany lokal mieszkalny, lub rozłożeniu na raty powstałej zaległości nie znajduje potwierdzenia w dokumentacji, gdyż decyzją administracyjną Burmistrz rozłożył powstały dług w wysokości 12 166, 67 zł. na 159 rat po 76 zł. płatnych do 20 każdego miesiąca. Ostatnia rata miała zostać wpłacona przez skarżącą 20 grudnia 2021 roku w wysokości 82,67 zł.. Skarżąca została poinformowana również, że jest zobowiązana w tym czasie regularnie wpłacać bieżący czynsz. Na okres spłaty zadłużenia została wstrzymana egzekucja komornicza. Pani ██████████ nie spłacała zadłużenia. Pomimo, że nie spłacała należności zwróciła się z kolejnym podaniem o rozłożenie na raty. Jednakże prawo nie umożliwia rozłożenia na raty należności już rozłożonej poprzednią decyzją.

Kolejny zarzut stawiany przez skarżącą to taki, że Burmistrz przydzielił jej lokal mieszkalny w dzielnicy gdzie mieszka rodzina jej byłego męża. Zgodnie z art. 2 pkt. 5 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 roku o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu Cywilnego – Dz. U z 2001 r. Nr 71, poz. 733 z późn. zm.) by wskazać rodzinie nowe lokum trzeba spełniać określone warunki metrażowe. Jest to jedyne kryterium w przypadku wyroku eksmisyjnego ze wskazaniem prawa do lokalu socjalnego. Przyznając lokal socjalny skarżącej, organ wykonawczy nie kierował się lokalizacją, a przede wszystkim możliwością zapewnienia takiego lokalu. Trudno jest się odnieść do żądań i roszczeń

w stosunku do lokalizacji czy standardu lokalu mieszkalnego. Poza tym Pani [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] dobrowolnie podpisała umowę najmu na lokal socjalny dnia 1 lipca br., a jedynym pismem jakie skierowała w tej sprawie było pismo do Prezesa Spółki „Chrobry” z dnia 15 lipca br. o przesunięcie terminu przeprowadzki na koniec miesiąca. Prośbę skarżąca motywowała chęcią odnowienia lokalu i naprawy okien oraz przeniesieniem licznika na prąd i telefonu stacjonarnego.

Reasumując powyższe, Komisja Rewizyjna uznaje skargę za niezasadną i wnosi do Wysokiej Rady o przyjęcie przedstawionego projektu uchwały.

Przewodniczący Komisji Rewizyjnej
Marek Kruszewski

Szprotawa, dnia 27 września 2010 roku